

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13878/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Управа за извршење кривичних санкција, казнено-поправни завод у Пожаревцу – Забела, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6329/2023 од 12.06.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6329/2023 од 12.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6329/2023 од 12.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3712/21 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због повреде достојанства и права личности исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 11.09.2023. године, као дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Нишу је, пресудом Гж 6329/2023 од 12.06.2025. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиоца, као неосновану и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 3712/2021 од 11.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу услед претпрљених душевних болова због повреде достојанства и права личности у току издржавања казне затвора у КПЗ Пожаревац, у периоду од 24.12.2018. године до 19.11.2019. године. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом правила о терету доказивања из одредбе члана 231. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужилац није доказао да му је тужена, током издржавања казне у КПЗ Забела, повредила неко од права личности, због чега је он трпео душевне болове у интензитету који оправдава досуђивање новчане накнаде нематеријалне штете у смислу одредбе члана 200. став 1. Закона о облигационим односима. Тужилац у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија била дозвољена као посебна у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а погрешна примена материјалног права на коју указује, је без утицаја на одлучивање, имајући у виду да за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај. Битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 08.03.2021. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**